

EIN SKÚLADAG

HÚSAR - Lat vera! Ikki stinga høvðið niður í bókina. Tí so kann eingin síggja hesa vøkru myndina, sigur Óli. Hann hevur savnað tveir av skúlafelagum sínum rundan um seg. Beint nú er tað hann sum er lærari teirra og hann sum teir skulu líða og lýða á, her á aftasta beinki í Húsa skúla

Snorri Brend

– Hvat er hatta fyrri eitt djór?, vil annar teirra hava at vita.

Teir tykjast sera áhugaðir í lítlu bókini á donskum máli, við tí forvitnisliga heitinum »Dyrenes Lexikon«.

Hetta er ein einfaldur spurningur hjá 12 ára gamla Óla í Lon at svara uppá, tí hetta er barnalærdómur fyrri hann.

Svar hansara kemur beinanvegin:

– Hatta er ein sjóhestur. Og vita tit hvat ...?, greiðir hann víðari frá. Hinir báðir lurta við andakt.

– Tað sjáldsama við sjóhestinum er, at tað ikki er honin sum ber eggini. Nei, tað er faktist hannurin sum ger tað. Hygg her, her ein mynd av tí.

Óli hevur fangað forvitnið hjá hinum báðum. Annar hevur hug at stinga nøsina heldur langt fram. Men tað fær hann altso beinanvegin at hoyra fyrri.

Og hann er skjótur at geva pláss, soleiðis at allir kunnu fáa tað sama við.

Lærarin letur bara teir triggjar orðna viðurskiptini innanhýsis. Tað læra teir helst eisini okkurt av.

Stjóratið

Hetta er ein vanligur mikudagur á Húsum. Lítið fólk er at síggja í bygðini henda heldur gráa morgunin

Onkur bilur er júst farin gjøgnum bygðina, í samband við fráferðina hjá Sam av Syðradali. Annars andar

ÁHUGAMÁL

Óli í Lon (uttast høgrumegin) hevur nógv áhugamál, m.a. dámar honum væl at savna steinar. Men serligan áhuga hevur hann fyrri djóralívinum. Og ta vitanina deilir hann fegin við floksfelagar sínar

Mynd: Jens Kristian Vang

» Tað er tó ein drongur sum ikki situr og skrivar hesa lètuna. Tað er Óli

alt av friði í lítlu og hugnaligu bygðini her á Kalsoynni.

Eisini í Húsa skúla var friður fyrri eini løtu síðani og ikki ein næmingur at síggja ella hoyra. Men tað kann jú ikki vara leingi aftrat ein slíkan morgun.

Klokkan er nakrar minuttir í 11, og nú byrja børnini so smátt at

finna pláss síni við skúlaborðunum til dagsins fyrsta tíma.

Hetta kann tykjast sum eitt slag av stjóratið, tá børnini fara so seint í skúla. Men hetta hevur sjálvandi sína frágreiðing.

Aftasti bonkur

Fyrr um morgunin var allur tann

sjei næminga stóri skúlin farin um Kalsoyarfjørð til Klaksvíkar at vitja heilsusustrina.

Tá hetta var fingið frá hondini, var leiðin aftur lögð umborð á strandfaraskipið Sam sum førði tey heimaftur.

Eftir eitt langt frikortur, har børnini kundu stokka inn á gólvið heima við hús til ein drekkamunn, byrjaði skúladagurin við skrivning.

Líkt er til, at hetta er nakað sum teimum dámar væl, tí her hoyrist ikki eitt kis. Øll sita líka hugagóð og skriva.

Í einum horni á aftasta beinki

sita tveir dreingir lið um lið so hugagóðir og skriva. Teir lata ikki við seg koma um tað sum hendir við hitt borðið.

Teir hava helst størri áhuga fyrri skrivingini, enn djóraheiminum.

Stuttsøgan »Ein skúladagur í K«, sum mong tilkomin munnu kenna,